

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/235/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413209914
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8413209914.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa JUDr. U. G., správcu č. XXXX, G. X/C, V., Správca konkurznej podstaty úpadcu PODIELOVÉ DRUŽSTVO SLOVENSKÉ INVESTÍCIE, Poľná 1, Bratislava, IČO: 35 784 717, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcom 1./ CI DEVELOPMENT, a.s., Sasinkova 10, Bratislava, IČO: 35 856 831, 2./ Mgr. art. U. U., rod. U., R., V. XXXX/XX, V., o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č. k. 8C 314/2013 - 54 zo dňa 14.10.2013 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd odporkyni v 2. rade uložil zdržať sa akýchkoľvek úkonov vedúcich k scudzeniu alebo zaťaženiu nehnuteľnosti : stavba so súpisným číslom XXX, druh stavby : budova pre šport a rekreačné účely, popis stavby: altánok, ktorá leží na parcele registra „C“ č. 563/316, katastrálne územie X. G., obec X. G., okres M., zapísaná na LV č. XXXX pre katastrálne územie X. G., obec X. G., okres M., Katastrálny úrad Prešov, Správa katastra Kežmarok, najmä, nie však výlučne zdržať sa jej predaja, darovania, prevodu alebo iného scudzenia, zaťaženia, zničenia, poškodenia alebo vykonania úkonu, ktorým by sa stala neupotrebitelnou, a to až do právoplatného skončenia súdneho konania vo veci samej.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ sa návrhom vo veci samej domáha určenia neúčinnosti, resp. eventuálne neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 23.12.2010 medzi odporcom v 1. rade a odporkyňou v 2. rade, predmetom ktorej bol predaj vyššie špecifikovanej nehnuteľnosti za sumu 35 000 Eur. Vo vzťahu k odporcovi v 1. rade bola uznesením z 23.09.2010 povolená reštrukturalizácia, kde bol určený okruh úkonov odporcu v 1. rade podliehajúcich schváleniu zo strany reštrukturalizačného správcu. Odporca v 1. rade predložil veriteľskému výboru na schválenie reštrukturalizačný plán, ktorý bol uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29.04.2011 potvrdený. Odporca v 1. rade sa nachádza po úspešnej reštrukturalizácii a v súčasnosti prebieha obdobie dozornej správy. Podľa vyjadrenia navrhovateľa z reštrukturalizačného plánu vyplýva, že k 31.03.2010 bolo vlastné imanie odporcu v 1. rade vo výške - 11 302 Eur. Dňa 10.05.2010 pristúpil odporca v 1. rade k záväzku spoločnosti GLOBAL production, s.r.o., Sasinkova 10, Bratislava, IČO: 35 802 812 voči úpadcovi v sume 8 178 227,76 Eur. Za základe uvedeného si úpadca prihlásil do reštrukturalizácie odporcu v 1. rade pohľadávku v tej istej sume. Súčasťou majetku zaradeného do zoznamu majetku v rámci reštrukturalizácie odporcu v 1. rade bola sporná nehnuteľnosť ohodnotená sumou 30 000 Eur. Navrhovateľ uviedol, že nemá vedomosť, aby reštrukturalizačný správca schválil právny úkon - kúpnu zmluvu medzi odporcom v 1. rade a odporkyňou v 2. rade, hoci zákon takýto súhlas predpokladá a vyžaduje. Podľa zisťovania vykonaného navrhovateľom by sa trhovú hodnotu nehnuteľnosti mala pohybovať okolo 80 000 Eur. Teda za predpokladu, že odporkyňa v 2. rade nadobudla altánok za 35 000 Eur, muselo tým dôjsť k ukráteniu odporcu v 1. rade najmenej o 45 000 Eur. Zároveň predajom altánku za neprimerane nízku

cenu došlo aj k ukráteniu veriteľov odporcu v 1. rade prihlásených do reštrukturalizácie, medzi nimi aj úpadcu. Navrhovateľ predbežného opatrenia odôvodnil svoj návrh naliehavým právnym záujmom spočívajúcim v zachovaní jeho právnej istoty, aby sa v konaní mohol domáhať vydania prospechu tak, aby bol tento majetok zohľadnený v aktívach odporcu v 1. rade a pohľadávka úpadcu mohla byť zodpovedajúcim spôsobom uspokojená.

Následne súd citoval ust. § 74 ods. 1, § 75 ods. 1 a 2, § 102 ods.1 O.s.p. a uviedol, že z tvrdení navrhovateľa nevyplýva právny záver, na základe ktorého by bolo možné konštatovať existenciu konkrétneho právneho vzťahu medzi ním a odporkyňou v 2. rade. Navrhovateľ existenciu svojho tvrdeného práva neopral o žiadne ustanovenie či už hmotného alebo procesného práva. Podkladom pre nariadenie predbežného opatrenia voči odporkyňi v 2. rade nemôže byť ani jeho tvrdenie, podľa ktorého nemá vedomosť o tom, že kúpna zmluva bola schválená zo strany reštrukturalizačného správcu. Súd prvého stupňa konštatoval, že navrhovateľ neosvedčil existenciu takých právne relevantných skutočností spôsobilých vyvolať nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

Z týchto dôvodov návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Namietal nesprávne právne posúdenie veci, odňatie možnosti konať pred súdom, neúplné zistenie skutkového stavu veci z dôvodu, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy, a to, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhovateľ sa nestotožnil s názorom súdu, že nevyhnutným predpokladom pre nariadenie predbežného opatrenia je existencia právneho vzťahu medzi ním a odporkyňou v 2. rade. Predpokladom nariadenia predbežného opatrenia je existencia pomerov účastníkov konania. Tú navrhovateľ preukázal v odôvodnení návrhu vo veci samej. Odporkyňa v 2. rade je vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy, ktorej neúčinnosti, eventuálne neplatnosti sa navrhovateľ domáha. Z uvedeného má za to, že odporkyňa v 2. rade nie je tretím subjektom, ktorý by nebol nijakým spôsobom zainteresovaný do pomerov ostatných účastníkov súdneho konania. Práve naopak, z predložených listín jasne vyplýva, že odporkyňa v 2. rade uzavrela kúpnu zmluvu s odporcom v 1. rade, ktorého veriteľom v rámci reštrukturalizačného konania je/bol navrhovateľ. Predbežným opatrením je možné dočasne upraviť pomery odporcu a navrhovateľa, ktorí nie sú doposiaľ v konkrétnom právnom vzťahu. Bezprostredne hroziaca ujma spočíva v ukrátení odporcu v 1. rade pre prípad scudzenia nehnuteľnosti. Naliehavý právny záujem spočíva v zachovaní právnej istoty navrhovateľa, aby sa v konaní mohol domáhať vydania prospechu tak, aby tento bol zohľadnený v aktívach spoločnosti a pohľadávka úpadcu mohla byť uspokojená. V prípade, ak by odporkyňa v 2. rade scudzila nehnuteľnosť, navrhovateľ by mal podstatne sťaženú situáciu vo vzťahu k ďalším prípadným osobám, na ktoré by mohla byť nehnuteľnosť prevedená. Tvrdil, že na prevod nehnuteľnosti bol potrebný súhlas reštrukturalizačného správcu, s ktorým však nedisponuje. Namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia v dôsledku ktorého malo dôjsť k odňatiu možnosti konať pred súdom. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v plnom rozsahu vyhovieť alebo napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vec prejednal v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Podľa ust. § 102 ods. 1 O. s. p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať, alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Súd prvého stupňa správne pri posudzovaní podmienok dôvodnosti vydania predbežného opatrenia skúmal splnenie podmienok pre vydanie predbežného opatrenia. V zásade predbežným opatrením súd

neprejudikuje závery vo veci samej. Predbežné opatrenie poskytuje iba dočasnú ochranu pomerov účastníkov, ak je obava, žeby výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený, alebo ak sa zistí, že je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov.

V danom prípade mal súd prvého stupňa za preukázané, že navrhovateľ nepreukázal, resp. neosvedčil potrebu dočasnej úpravy pre vydanie predbežného opatrenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom predbežného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.07.2010, sp. zn. 2 M Cdo 3/2010).

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa domáha vydania predbežného opatrenia voči odporkyňi v 2. rade na tom skutkovom základe, že dňa 23.12.2010 bola medzi odporcom v 1. rade a odporkyňou v 2. rade uzatvorená kúpna zmluva za kúpnu cenu ukracujúcu navrhovateľa ako veriteľa odporcu v 1. rade. K návrhu boli ako listinné dôkazy predložené: uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3K 95/2010 zo dňa 11.04.2011 o vyhlásení konkurzu na navrhovateľa (čl. 18 - 23), výpis z Obchodného vestníka č. 189B/2010 o povolení reštrukturalizácie na odporcu v 1. rade pod sp. zn. 4R 5/2010 (čl. 24 - 28), kúpna zmluva zo dňa 23.12.2010 (na čl. 29 - 44) a rozpočet na nehnuteľnosť - altánok (na čl. 45 - 50). Z týchto predložených listín však nevyplýva, že na základe kúpnej zmluvy, určenia neúčinnosti, resp. neplatnosti ktorej sa navrhovateľ v tomto konaní domáha, malo dôjsť k jeho ukráteniu. Navrhovateľ v návrhu na vydanie predbežného opatrenia tvrdil, že si voči odporcovi v 1. rade uplatnil prihláškou do reštrukturalizácie svoju pohľadávku v sume 8 178 227,76 Eur, pričom z reštrukturalizačného plánu vyplýva jeho uspokojenie len vo výške 4,98 %. Uvedené tvrdenie však navrhovateľ neosvedčil žiadnym spôsobom, napr. predložením reštrukturalizačného plánu (resp. jeho časti týkajúcej sa predmetnej veci) alebo predložením prihlášky do reštrukturalizácie.

Podľa § 120 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, ak tento zákon neustanovuje inak, právo uplatňovať svoje nároky počas reštrukturalizácie majú len veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky. Ak sa tieto nároky v reštrukturalizácii riadne a včas neuplatnia prihláškou, právo vymáhať tieto nároky voči dlžníkovi v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká.

Podľa § 122 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, na požiadanie správca vydá veriteľovi potvrdenie, že jeho pohľadávka bola zapísaná do zoznamu pohľadávok.

Bolo na navrhovateľovi pred súdom osvedčiť danosť potreby vydania predbežného opatrenia vo vzťahu k nároku, ktorým sa domáha žalobou vo veci samej. Vlastnícke právo požíva ochranu v súlade s Ústavou SR, a preto akékoľvek obmedzenie vlastníckeho práva musí vychádzať z dostatočne osvedčeného stavu a potreby dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi.

Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš (vysoko) pravdepodobné. (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.11. 2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012)

Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že súd pred nariadením predbežného opatrenia nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, avšak je nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie o tom, že je nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

Z obsahu spisu však nevyplýva žiaden dôkaz na osvedčenie základnej skutočnosti potrebnej na vydanie predbežného opatrenia. Len samotné tvrdenie navrhovateľa o tom, že konaním odporkyne v 2. rade môže dôjsť k sťaženiu uplatnenia jeho práv, nie je dostatočným. Navyše navrhovateľ nepreukázal a dokonca ani netvrdil skutočnosti svedčiace o tom, že odporkyňa v 2. rade má v úmysle scudzit' predmetnú nehnuteľnosť a to najmä v tej súvislosti, že od uzatvorenia kúpnej zmluvy uplynuli takmer tri roky a navrhovateľ až v septembri 2013 podal návrh na súd o určenie neúčinnosti, resp. neplatnosti kúpnej zmluvy.

Keďže skutočnosti pre vydanie predbežného opatrenia neboli navrhovateľom riadne osvedčené a pred súdom označené, súd prvého stupňa správne postupoval v súlade so zákonom, ak návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol, i keď je potrebné dať za pravdu navrhovateľovi v tom, že pre nariadenie predbežného opatrenia sa nevyhnutne nevyžaduje existencia právneho vzťahu medzi účastníkmi, čo však nič nemení na skutočnosti, že navrhovateľ v danom prípade neosvedčil naliehavosť dočasnej úpravy pomerov. Vchádzajúc len z konštatovania navrhovateľa bez preukázania aj potrebných skutočností o tom, že je ohrozené jeho právo, nebolo možné jeho návrhu vyhovieť.

Z týchto dôvodov mal odvolací súd za to, že súd prvého stupňa rozhodol správne, a preto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.